

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

31. Å kyrka, Björkekinds hd.

Pl. XI. Fig. 1.

Litteratur: B. 841; L. 1111; W. 37; *Ransakn. om Antiquiteterna*, 1667—1684; Peringskiöld, *Mon. VII*; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.* 2, s. 561; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 121, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 40, teckn.

Runstenen låg fordom enligt *Ransakn.*, B. 841 och Broocman som tröskel i södra kyrkodörren i gamla kyrkan. Den står nu jämte de två följande på nya kyrkogården nära dess södra mur mitt för kyrkans södra ingång. Stenarne flyttades från gamla kyrkan, då kyrkan nybyggdes.

Ämnet är ljusgrå granit. Höjden är 1 m, bredden vid foten 1,60 m, upptill över **t** uti **riti** och **s** i **sikmut** 1,40 m. Slingans bredd är 12—15 cm.

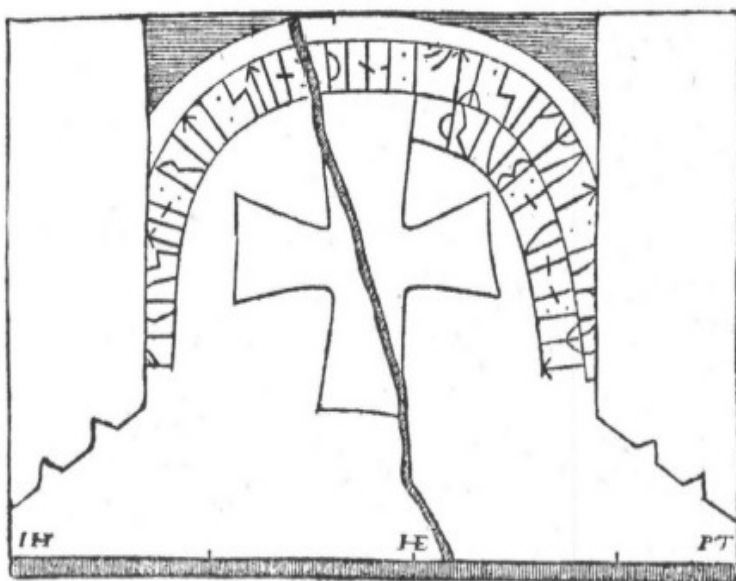
Ristningen är synnerligen tydlig. Uti **iftr** ser **R** nästan ut som ett stupat **V**.

Inskriften är följande:

a) Huvudslingan: **frustin : riti :**
5 10

stin : pina : iftr : sikmut : uk : uki
15 20 25 30

b) Slinga innanför huvudslingans slut med runorna nedifrån uppåt: **tri : anua : burp(i)**
35 40 45

B. 841.

Endast den senare satsen av inskriften erbjuder någon svårighet. Ordet **ukitri** uppfattar jag som komp. nom. sing. m. **ökætri* av **ökätr*, isl. *úkátr* 'nedstämd', **an** är nom. sg. m. 'han' och **ua** är 3 sing. pret. **vā* av fsv. *vægha* men med samma äldre böjning som isl. *vega* och här med samma betydelse som detta 'føre fra et Sted til et andet'. Objektet till detta verb är *burþ*, fsv. *byrþ* 'börda', varmed här stenen måste avses. Det

jämförelsevis långa avståndet från **burþ** till korsarmen förbjuder måhända att fatta denna som en runa och läsa **burþi**, fsv. *byrþi*; om ristaren avsett denna form, hade han kanske ristat ett **i** mellan **burþ** och korsarmen. Satsen utgör alltså ett uttryck för Fröstens sorg, i det den säger, att han förde dit stenen som vård åt den döde, mindre glad än han var, då denne levde.

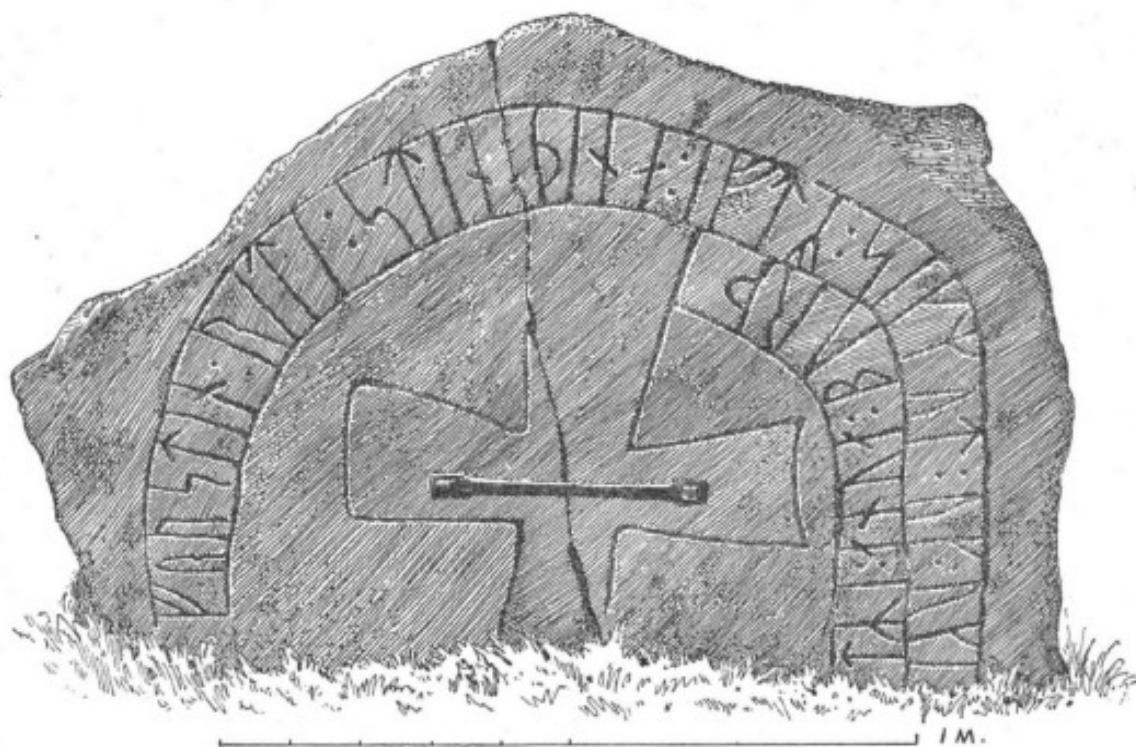
Översättning: Frösten reste denna sten efter Sigmund och mindre glad ditförde han bördan.

Inskriftens sista sats torde vara ment som ett par verser:

ok okætri

(h)ann vā byrð(i),

i det *okætri* allittererar med *(h)ann* eller möjligen med *vā*.

1. Ög. 31. Å kyrka.